

L' de **Acàcia Vella** **Can Mercader**

identificació

Família **Fabàcies**

Acàcia de tres punxes

Gleditsia triacanthos

Castellà: acàcia de tres espinas

Francès: févier d'Amérique

Anglès: honey locust

Origen: Estats Units

localització

Comarca: Baix Llobregat

Municipi: Cornellà de Llobregat

Indret: Parc de Can Mercader, entre
l'accés de dalt i la piscina.

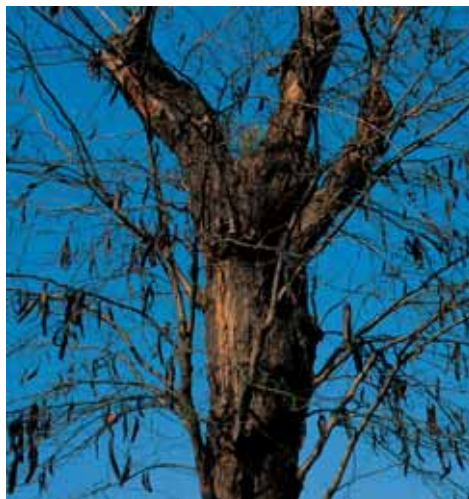
dimensions i descripció

Alçada:	15,0 m
Perímetre del tronc a 1,3 m:	3,0 m
Diàmetre màxim de la capçada:	17,0 m
Edat estimada, 2002:	137 anys

L'Acàcia Vella de Can Mercader té la marca d'antigues podes, que li han modificat l'estructura original. El seu tronc és alt i, a uns 7 m d'alçada, es ramifica en tres besses principals. La capçada conserva la forma estesa i el·líptica, característica d'aquesta espècie. Actualment es troba en el cicle final de la seva vida, però molt a prop té una germana, jove i vigorosa, que seguirà embellint el parc quan la Vella mori.

singularitat

És un arbre singular perquè, malgrat les mutilacions sofertes amb les podes, encara mostra la noblesa del seu port; ho és també per les seves dimensions, la seva edat, més que centenària, i la seva situació en un lloc de pas, molt freqüentat, que facilita la seva observació.

història

Introduïdes a Europa a principis del segle XVIII, procedents de les fèrtils valls del Mississipi, les acàcies de tres punxes porten tres segles regalant l'esplendor del seu fullatge, verd tendre a la primavera i groc viu a la tardor, als millors jardins del continent. El seu nom és dedicat al botànic alemany del segle XVIII G. Gleditsch.

descripció de l'espècie

característiques morfològiques

És un arbre alt, que pot arribar als 25 metres, amb el tronc dret, la capçada estesa i lleugera i el **tronc** i les branques recoberts de grosses espines, en general agrupades de tres en tres (la central més llarga i gruixuda que les laterals) d'aquí el seu nom triacanthos. L'**escorça** és fosca, llisa en els exemplars joves i clivellada en els vells. Les fulles, de color verd fosc i textura vellutada, recorden les falgueres. N'hi ha de dues menes en un mateix arbre: compostes, amb folíols a banda i banda d'un nervi central únic; i doblement compostes amb folíols sobre els nervis laterals. Els **folíols** són ovalats i finament dentats. Les fulles cauen a principis de tardor, però abans agafen un bonic color groc daurat. Les **flors** són petites i poc vistoses, de color clar i agrupades en raïms. Els fruits, molt nombrosos, són llegums de color marró fosc brillant, llargs (30-40 cm) i aplanats, en forma d'espiral, que pengen de l'arbre quasi tot l'hivern.

escorça

fruits

llavors

característiques ecofisiològiques

S'adapta bé a diferents menes de sòls. Tolera la salinitat i la sequera i és resistent a la contaminació. Li agrada el sol i la calor. En llocs freds i humits fa pocs fruits. En condicions òptimes (sense haver sofert podes) pot viure fins a 300 anys.

utilització i curiositats

Es cultiven en parc i jardins per la seva bellesa i personalitat úniques. Això unit a la seva resistència les fa especialment aptes per a restauracions paisatgístiques i com a arbres de carrer; fins i tot s'usen com a tanca defensiva gràcies a les seves punxes. Tenen una fusta duradora, forta i poc flexible. Els dies ventosos les llavors s'agiten dins dels fruits, produint un so misteriós i suggeridor.

L'Acàcia de l'amorriador (fragment)

*Esbatanada al mig de la prada
hi ha l'acàcia de l'amorriador
que va traient cada any, florida blanca,
tot el brancam que encara no té mort.*

*Va morint lentament, miques a miques;
malignes, la perforen els pigots
i la buiden els anys i les formigues,
lí mosseguen el cor.*

*Però encara serva la figura altiva
de l'arbre que jo tinc en el record;
i pot durar-li molts anys l'agonia,
potser segles i tot.*

*I s'anirà assecant de branca en branca;
mig seca, encara traurà tanyes novells
i morirà enyorant la ramada
i enyorant els bels tendres dels anyells.*

María Font

